

[L. Rasmussen.]

meget i Forfald, hvorfor har Ministeren saa ikke foretaget sig noget? Jeg mødte i sin Tid i Finansudvalget og sagde, om man ikke, da der forelaa et Afrustningsforslag, vilde finde det rimeligt at udskyde Kasernebyggeriet. Der var ingen, der protesterede, for den sunde Fognuft sagde, at saaledes maatte jeg handle.

Marinens Skibe kan umuligt oprettholdes, til Trods for at der til Marinen, naar vi regner med Kronestigningen, blev betalt mere i den Tid, jeg var Minister, end da Venstre sad ved Styret; der blev nemlig betalt det samme. Det viser sig gennem de Tal, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremkom med i Gaar, og som jeg ellers vilde have nævnt i Dag, at Ministerens Udtalelse er ganske uberettiget. Men jeg skal ikke rose mig deraf, jeg er ked af at maatte sige, at saaledes er det, for jeg prøvede paa at undgaa det, jeg vilde have Beløbet nedsat paa dette og andre Omraader; men Venstre har jo sit sikre Landsting, som ikke tager Hensyn til Folketingets Ønsker i saa Henseende, og derfor blev de nævnte Bevillinger vedtaget. Jeg skal ikke staa og prale af, at jeg var et saa godt Menneske paa det Punkt, men jeg blev tvunget til det af Landstinget.

Jeg tror ikke, jeg behøver at gaa videre ind herpaa, men jeg vil blot endnu føje til, at vi nu i Dag staar saaledes, at Forsvarsordningen er i Forfald, idet vi mangler Midler til at opretholde den, saaledes som det var Hensigten. Det er sagt af den højtærede Minister, det er sagt af Venstres ærede Ordfører, at Ordningen ikke kan opretholdes med de Penge, vi har, og derfor maa der ske en Ændring.

Jeg vil gerne minde om Situationen i 1914, da vi efter i 5 Aar at have haft Ordningen af 1909 ulykkeligvis kom i den Situation at skulle bruge den. Erindrer ærede Medlemmer saa, at da stod Hr. J. C. Christensen, Venstres Presse og de Konservatives Presse og raabte: Hvorfor mobiliserer I ikke, vi maa have fuld Mobilisering, og at efter 2—3 Dages Forløb standsedes Kravet som ved et Trylleslag, baade fra Venstre og fra Konservative? Men hvorfor? Fordi vi ikke kunde mobilisere. Vi havde den Gang ligesom nu skabt Rammer, men ikke det, der skulde ind i disse Rammer, vi kunde ikke iklæde dem. Hvis vi vilde have givet Mandskabet islandske Trojer som i 1864, saa kunde vi have mobiliseret.

Saa varede det lidt, saa lød Kritikken igen: Hvorfor lod P. Munch ikke Sol-

daterne, naar de blev indkaldt til Sikringsstyrken, have Skarpskydningsøvelser, det var uforskammet, det var det, der betød noget? Vi kunde ikke fortælle Offentligheden den Gang, at vi ikke kunde mobilisere, fordi vi manglede Beklædning. I Finansudvalget fik vi Besked om — og saa maatte Venstre og Konservative til at fortælle det videre —, at hvis vi afholdt Skarpskydningsøvelser med Sikringsstyrken blot i ringe Udstrækning, saa vilde der ikke være en eneste Patron tilbage, og det kunde jo hænde, at Sikringsstyrken vilde blive brugt, og saa var der ingen Ammunition.

Det var Stillingen, og til sidst maatte vi købe Patroner i Amerika, fordi vi var fuldstændig læns og ude af Stand til at fremstille noget. Jeg kunde fortælle en artig Historie om disse Patroner og Amerika, men jeg tror, jeg har fortalt den tidligere, saa jeg skal ikke opholde Tinget med at opfriske den, men den er ret munter.

Der er i Venstre en stærk Stemning for at komme ned med Militærudgifterne, og der er en stærk Stemning hos de Konservative for at faa det størst mulige Materiel og Personel. Vi staar i Dag med en Militærordning, der er ubrugelig, vi lader Materiellet forfalde, vi er nødt til det, fordi der er for faa Midler. Ved den Ordning, vi har i Dag, er vi stillet ganske paa samme Maade som i 1914, hvis vi skulde til at mobilisere Mandskab og iklæde det. Ministeren har undladt at søge Bevillinger til Beklædning, til Bepising og ogsaa til andet, netop fordi han er nødt til at holde Udgifterne nede.

Saaledes er Stillingen i Dag, og paa dette Makværk, som jeg kalder det, dette Makværk af 1922, der hviler paa et saa umuligt Grundlag, ofrer vi 60 Mill. Kr. aarligt. 60 Mill. Kr. — det er, hvad vi i Dag anvender paa en Militærordning, der, hvis den skal gøres brugeligt, og hvis de Konservative skal have Lov til at beholde Personellet, Uddannelses-tiden — og de Konservatives Ordfører sagde i Gaar: Vi kan ikke, vi vil ikke gaa ind paa en Nedsættelse af Tjenestetiden, kan ikke gaa ind paa Reduktioner —, hvis de Konservative skal have deres Villie, resulterer i, at saa maa Venstre, der i Dag møder med et Forslag, som ingen Nedsættelse betyder, til at have en Ordning, der betyder betydeligt større Udgifter, end vi har i Dag, hvis de vil have et Forsvar, der blot er nogenlunde brugeligt.

Jeg tør agere Spaamand. Vi har efterhaanden faaet lidt Erfaring paa det militære Omraade. Vi har set, hvordan det gik i 1909, og vi har set, hvordan det gik